

Klíč ku dverám

62-1007, Jeffersonville, IN
(THE KEY TO THE DOOR)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Kľúč ku dverám

(THE KEY TO THE DOOR)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu večer 7.10.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Je to privilegium byť tu v modlitebni! Aj pre mňa je to trochu nečakané. Vždy, ak som niekde nablízku a koná sa večer komúnia, vždy prídem na komúniu. Lebo je to... Myslím, že každý Kresťan by sa mal tešiť na komúniu a mal by sa jej zúčastňovať, lebo Ježiš povedal, „Ak to nejete, nemáte so Mnou dielu.“ Preto je to vždy veľká výsada prísť do tejto Modlitebne. Dnes večer brat Neville povedal, že je trochu zachrípnutý a že či by som nemohol ja hovoriť k zhromaždeniu. Povedal som mu, že veľmi rád. Tiež by som chcel oznámiť, že...

² Zajtra večer je bratské stretnutie, stretnutie dôverníkov a obchodníkov tu v cirkvi, pravidelné stretnutie v pondelok večer a ich... treba rozhodnúť pár vecí s dodávateľom. Hádám asi všetci viete, že naše papiere boli schválené a budeme tu môcť postaviť modlitebňu. Takže už to prešlo a začne sa to asi niekedy budúci týždeň. Budova sa začne stavať tento týždeň, pokiaľ viem. Tu v Jeffersonville nám to zamietli, tak sme išli do štátneho úradu v Indianapolis a tam nám dali dovolenie, takže budeme môcť stavať. Takže hádam sa to začne tento týždeň. Zajtra večer sa o tom na stretnutí rozhodne. A tak, ak sa to ešte po zajtrajšom zhromaždení nezačne, keby náhodou dodávateľ nemohol alebo podobne, začne sa to ten nasledujúci týždeň.

³ A tento nadchádzajúci víkend, v sobotu večer, nedeľu ráno a nedeľu večer budúci týždeň, budúcu sobotu a nedeľu, ak Pán dá, chcem mať trojité zhromaždenie, podobne ako pred pár týždňami. A potom ako... To bude v sobotu večer, potom nasledujúcu nedeľu ráno a znovu v nedeľu večer. To by malo byť 13. a 14. tohto mesiaca.

Potom idem s niekoľkými bratmi preč do Colorada na poľovačku. Potom sa vrátim do modlitebne a keď to bude hotové, ak Pán dá, chcel by som vziať asi jeden celý týždeň pred tým, ako znovu odídem na zhromaždenia, a kázať na Zjavenie Siedmich Pečatí. Tesne pred tým, ako... Rovnako, ako sme mali Sedem Cirkevných Vekov, za tým nasleduje Sedem Pečatí.

Asi v najbližších dvoch alebo troch týždňoch, myslím, že tak to hovorili tí, ktorí to budú stavať, že modlitebňa by mala byť hotová asi do desiatich alebo pätnástich dní, tak nejako. Budeme tam mať miesto na

sedenie asi pre raz toľko ľudí, ako máme teraz, možno dva-tri krát viac ľudí. Na to som naozaj čakal.

⁴ Lebo viete, minulú sobotu a nedeľu, bolo to hrozné. Ľudia tam vonku stáli o druhej popoludní, aby si našli miesto v modlitebni ešte pred tým, ako sa otvorila. Nasledujúce ráno o piatej, jedna zdravotná sestra žije hneď vedľa mňa, tak prišla a povedala, „Ľudia sa začali zhromažďovať v modlitebni o piatej ráno.“ A potom, keď sa tam neskôr ľudia dostali, nezostalo tam už miesto, tak boli znechutení a odišli. A potom tí, ktorí zostali stáť, sa natlačili do uličiek, tak sme boli naozaj natlačení. A videl som, ako tam stáli ženy a potili sa, viete, len to z nich lialo. Potom nejaký muž uvoľnil nejakej žene stoličku, tak celý čas stál, až ho nohy boleli, a niekto iný mu potom dal stoličku. A viete, nie je to veľmi príjemné, keď to tak musí byť, sú tam matky s chorými deťmi a podobne, je to zlé.

⁵ A tak, chceme sa tomuto vyhnúť, tým, že postavíme väčšiu modlitebňu. A budeme mať príjemnú miestnosť, kde sa budú môcť deti zhromažďovať, kde môžu plakať a nevyrušovať; matky tam budú môcť ísť a stále počúvať zhromaždenie, bude sa im to vysielat' priamo tam. Miestnosti pre nedeľnú školu tam budú tiež usporiadané, tak, ako by to malo byť. A tak, ak Pán dá, malo by sa to uskutočniť tento nasledujúci týždeň.

⁶ Všetci do jedného ste hlasovali za, takže o to sme sa postarali. Cirkev je suverénna. To, čo hovorí cirkev, tak by to malo byť. Dôverníci a všetci ostatní... Dôverníci, to je len jeden človek, jeden hlas. Pastor je len jeden hlas. Ale je to cirkev, ktorá... je to demokracia cirkvi, suverénnosť cirkvi. Cirkev hovorí ako celok. Tak to je. A máme to radi, lebo nemáme žiadnych biskupov, hierarchie alebo dozorcov, ktorí by nám povedali, ako bude toto alebo tamto. Je to Duch Svätý v cirkvi, ktorý o tom hovorí. A mám rád to pravidlo, je to v poriadku.

⁷ A opýtal som sa, „Chcete počkať, kým budeme mať dosť na to, aby sme odsťahovali túto modlitebňu preč a postavili väčšiu budovu?“ To mal na starosti výbor dôverníkov, ale nemohli to vybaviť. A tak sa opýtali mňa, ako všeobecného dozorca, aby som prišiel a opýtal sa publika. A tak som povedal, „Máme dosť peňazí na to, aby sme zväčšili zbor a napravili všetky tieto veci, čo sme tu mali.“ Povedal som, „Čiže môžeme to urobiť hneď teraz alebo ešte šetriť a počkať, kým budeme mať dosť na to, aby sme od základu postavili inú budovu, úplne inde.“

Tak sme dali publiku hlasovať a jednomyseľne sa prišlo k tomu, aby sme hneď postavili nový zbor. A tak sme zostali rovno s tým.

⁸ A náš výbor tu v Jeffersonville to neschválil, povedal, že sa to nedá. Tak sme radšej išli do Indianapolis a dostali sme do toho štát. Odkázali nám, že máme zelenú a máme právo to postaviť. Čiže teraz s tým mesto už nemá nič spoločné, lebo štát nám to schválil. Tým pádom máme teraz povolenie a dodávateľ už je pripravený, myslím, že sú hotoví začať kedykoľvek.

Zajtra večer, ak dodávateľ povie, že chce začať budúci týždeň, potom vynecháme zhromaždenia až do Siedmich Pečatí. A ak nebude môcť začať budúci týždeň, potom budeme mať zhromaždenie budúcu nedeľu, sobotu a nedeľu pred tým, ako odídem.

Najprv som to mal mať túto nedeľu, ale potom som zistil, že je večer komúnie, tak som to na dnes vynechal. Lebo v takom veľkom dave sa tu komúnia nedá brať veľmi pohodlne, keď budeme mať väčšiu budovu, tak sa to bude dať.

⁹ No, budeme mať nového prezidenta... Ó, viete, čo mám na mysli. Nedávno rodina Hickersonových dostala nového člena. Naša sestra, ktorá tu hrá na klavíri, by mohla prísť a zahrať melódiu „Prineste maličkých,“ ak môžeš, alebo nejakú pieseň takého typu. Tento malý chlapec od Hickersonovcov, ktorého tak dlho očakávali, nakoniec prišiel. Veľmi príjemný chlapec a istotne je to poklad pre Hickersonových. Oni sú všetci pre nás pokladmi, milujeme ich a sú skutočne naším bratom a sestrou. Sme vďační, že sa im do rodiny narodil tento maličký, čo urobilo skutočný prevrat v ich rodine. Poprosil by som, aby teraz otec a matka priniesli svojho maličkého na zasvätenie. Ako Písmo hovorí, „Priniesli k Nemu deti, nemluvňatá, aby na nich vzkladal Svoje ruky a požehnal ich.“

¹⁰ Viete, sú na svete ľudia, ktorí veria v niečo, čomu hovoria „krst nemlúvniat.“ Ide o to, že vezmú tieto novonarodené deti a vôbec ich nepokrstia, len ich pokropia vodou. Pričom nikde v Biblii nenachádzame, žeby niekto niekedy kropil dospelých, nieto ešte deti.

Čiže krst je vyznaním vnútorného skutku milosti, ktorý bol vykonaný. A tieto malé nemlúvňatá nemajú žiadne poňatie o hriechu. Preto, keď Ježiš zomrel na križi, On zomrel, aby sňal hriech sveta. A keď sa to bábätko stáva ľudskou bytosťou a je narodené do tohto sveta, ono nemá na sebe žiaden hriech, preto tam nie je z čoho činiť pokánie. Ale potom, keď tá Krv Ježiša Krista odníma hriech... Samozrejme, to dieťa je narodené v hriechu, splodené v neprávosti, prichádza na svet hovoriace lož a je od prirodzenosti hriešnikom, ale Krv Ježiša Krista koná za neho zmierenie. Ale keď sa to dieťa dostáva do veku zodpovednosti, kedy už vie, čo je správne a čo nie, potom musí činiť

pokánie z toho, čo urobilo. Teraz to už je skutočný hriech, rovnako, ako je narodené v hriechu, je to ľudský hriech, ten hriech je teraz presne tým istým hriechom, ktorý spáchali Adam s Evou; a to im Boh odpustil skrze Krv Ježiša Krista. Ale dokiaľ to dieťa nemá hriech, z ktorého by mohlo činiť pokánie, až keď hreší, potom musí činiť pokánie, vidíte. A keď činí pokánie, potom je čas dať sa pokrstiť ponorením.

¹¹ A dovtedy sa riadime podľa nariadení Biblie, ktoré hovorí, „Priniesli Ježišovi maličkých, aby na nich vzkladal ruky a požehnal ich.“ Tento drahý rodič dnes prináša svoje dieťa pastorovi a mne na posvätenie. A oni cítia, že umiestnením ho do rúk Kristovým reprezentantom ho umiestňujú do rúk samotného Krista. Potom skrze vieru prinášame toto dieťa k Bohu, vzdávame Mu vďaka za to, že ho nám sem dal, a prosíme Boha, aby ho požehnal, čomu hovoríme „posvätenie nemluvniat.“

¹² No, viete, ako som to robil so svojimi deťmi. Mám malú dcéru, ktorá je už teraz v sláve, a ona bola tiež zasvätená Pánovi tu na tomto oltári. Mám chlapca a dcéru, ktorí teraz sedia tam vzadu, ktorí ešte neboli pokrstení. Jedna, Sára, má jedenásť a dnes som jej hovoril o krste. Jozef má len sedem, takže je na to ešte príliš mladý, čo sa týka... Samozrejme, ak by po tom túžil a Boh by mu to kládol na srdce, neváhal by som to urobiť. Ale čo sa týka nemluvniat, len ich zasväťme Pánovi, lebo tak to učí Písmo.

¹³ Brat Neville, poprosím ťa, aby si sem so mnou prišiel k tomuto chlapcovi. Báľ som sa, ze... Je to Hollin? Hollin? Áno, mladý Hollin. Stephen Hollin. Dobre, v poriadku. Nevie, prečo som si myslel, že spí. Má takú Hickersonovskú povahu. Keď som ho nedávno videl, povedal som „prezident,“ a tak ďalej. Aj keď, samozrejme, na to je ešte príliš mladý, aby bol prezident. Zdravím ťa. No, viem, že toto by bol poklad pre akúkoľvek matku. Nemyslíte si? Veľmi zlatý. A tak, brat Hickerson a sestra Hickersonová, ako služobník Kristov, ako váš pastor, vierou beriem toto dieťa do rúk Ježiša Krista, do ktorého rúk ste sa ho rozhodli vložiť.

¹⁴ Skloňme svoje hlavy, ako tu pastor a ja stojíme s rukami na tomto dieťati.

Náš nebeský Otče, v Biblii k Tebe prinášali malé deti, aby si na nich vzkladal ruky a požehnal ich. A oni, Pane, boli skutočne požehnané. A aby sme sa teraz riadili podľa Tvojho príkladu, podľa tých vecí, ktoré si urobil, my sme sa, Pane, snažili pozorne čítať Bibliu a nasledovať príklady, ktoré si Ty priniesol. A tento otec a matka, brat a sestra Hickersonoví, naši milovaní učenici tu v modlitebni, tu k nám

priniesli kúsok tej radosti, ktorú si dal do ich opatery. Všetko to prichádza od Teba, Pane. Ty si im dal toto dieťa. A oni majú teraz tú túžbu odovzdať ten malý život Tebe, aby bol na Tvoju službu. Modlím sa, aby si požehnal toto dieťa, aby si mu dal dlhý život. Pokiaľ je to možné, nech ešte žije, aby uvidel príchod Pánov. Modlím sa, aby si ho požehnal, kdekoľvek bude. Nech je vychovaný v kresťanskom domove, rovnako, ako sa do neho aj narodil. A nech to všetko len pokračuje v tomto dome. Ak je to možné, nech sa jeho otec a matka dožijú toho, že hovidia za kazateľňou, ako káže Evanjelium. Oni by ho, Otče, radšej videli tam ako na stoličici v Bielom Dome alebo kdekoľvek inde, lebo oni sú Tvoji služobníci a túžia, aby bol život toho dieťaťa na posvätenie a blaho práce Božej.

A teraz sa, Otče, modlím, aby si požehnal toto dieťa. Nech na neho zostúpi milosť Božia a nech je zdravý a šťastný po celý svoj život. A opäť prosím, aby sa jeho otec a matka dožili toho, ako rastie. Požehnaj toho, ktorého požehnávame v Tvojom Mene.

¹⁵ A teraz, malý Stephen Hollin Hickerson, odovzdávam ťa Ježišovi Kristovi, aby Jeho požehnanie, o ktoré sme prosili, na teba zostúpili. Buď zdravý a silný, môj malý brat, a ži, aby si oslávil Boha. Prosíme o to v Mene Ježiša Krista. Amen. Nech vás Pán žehná.

Kde nezostarneme, nikdy nezostarneme,

v zemi, kde nikdy nezostarneme;

Nikdy nezostarneme, nikdy nezostarneme,

v zemi, kde nikdy nezostarneme.

Či to nebude nádherné? Mladí budú dospelí a starí budú opäť mladí. Či to nie je nádherné? A nikdy nebudeme chorí ani nebudeme mať smútok, nikdy nezomrieme.

¹⁶ Ďalej, čo sa týka bohoslužieb, brat Neville už niečo oznámil. Ešte by som dodal ohľadom zhromaždení, nezabudnite na to, tie zhromaždenia, o ktorých hovoril. Tiež, čo sa týka pani Fordovej, ktorá k nám do zboru pred rokmi zvykla chodiť, pred pár dňami som ju odviezol k jej dcére, má asi osemdesiat rokov. A asi, myslím, že o ôsmej včera večer sa odišla stretnúť s Pánom. Takže zhromaždenie s jej pohrebom budeme mať na starosti pastor a ja, v modlitebni v Coats, v stredu asi o 10:30, túto najbližšiu stredu. Pani Fordová, pani... tuším som zabudol, ako sa presne volala... Levi, pani Levi Fordová. To bola matka Lloyd Forda, ktorého môžete vidieť v mojej knihe, ktorý mi zachránil ten skautský oblek, keď mi zostala len jedna nohavica. To je matka toho

chlapca. Nedávno som ju odviezol a pomodlil sa s ňou, vyzerala zúbožene. Išla sa teda stretnúť s Pánom Ježišom.

¹⁷ A ak Pán dá, mal som tu niečo, čo som plánoval oznámiť počas zhromaždení, ak budú na budúci týždeň, dal som ich sem, aspoň sa mi tak zdalo, o čom som mal hovoriť na nadchádzajúcom zhromaždení budúci týždeň. Ak by... Zdalo sa mi, že som to dal do tejto knihy, neviem, či naozaj alebo nie. Áno, tu to je. Ak Pán dá, v sobotu večer chcem kázať na tému „Prečo jeden človek ovplyvňuje život druhého.“ A v nedeľu by som chcel kázať na „Zavříšenie pyramídy.“ A v nedeľu večer by som chcel kázať na tému „Môj Vodca,“ téma je „Môj Vodca,“ na najbližšiu nedeľu večer. Nech Pán požehná tieto veci a pomôže mi a dodá trochu kontextu, aby som v tom pokračoval.

¹⁸ Čiže, chcel by som sa dnes poponáhľať, mám tu pár vecí. Mimochodom, mám tu list, ktorý prišiel poštou, Billy to pred chvíľou vyzdvihol, že nejakí bratia sú v Michigane. Toto prišlo zo spoločnosti kazateľov, ktorá má viacero vecí. A viete, tam sa to väčšinou zamieša. Jedni tam tvrdia, že nejakí bratia povedali, že som ich tam poslal, a oni tam kážu o tom, že muži by mali opustiť svoje ženy a hľadať svojich duchovných partnerov, tiež že ja som dokonale neomylný. A že nie je nič, čo by... Ó, jedni z najhorších vecí, ktoré by ste kedy mohli počuť. A tá kazateľská spoločnosť sa toho zmocnila a napísali mi o tom list, že vraj som ich tam poslal a spôsobilo to dosť zmätku. Niektorí z nich prorokujú, že muž by mal opustiť svoju ženu a oženiť sa s inou. Tento zbor veľmi dobre vie, že my nestojíme za takými hlúposťami.

Veríme v Bibliu. Veríme, že keď si muž berie ženu, je to jeho manželka a jedine smrť ich môže rozdeliť. Len to jediné. Neveríme v nič také, rovnako, ako neveríme vo voľnú lásku. V nič také. Veríme, že Biblia je absolut a len to jediné. Takže si len urobím kópiu tohto listu, pridám k tomu svoju odpoveď a dám to do časopisov, tým to bude vybavené. Dúfam, že im to nejakým spôsobom dá odpoveď.

¹⁹ No, prehovorme s naším Pánom pred tým, ako otvoríme Písmo.

Náš Nebeský Otec, pristupujeme k Tvojmu trónu milosti v Mene Pána Ježiša, toho veľkého, ktorý zostúpil zo slávy, aby pred nami odvinul bohatstvá pokladov Božích. Ako Ti len ďakujeme za tohto veľkého Ježiša, ktorý bol manifestáciou Božou, dal sa nám osobne poznať a skrze Neho máme vykúpenie z našich hriechov. Lebo je o Ňom napísané, že povedal, „Ten, ktorý počuje Moje slová a verí v Toho, ktorý ma poslal, ten má večný život; a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

²⁰ Požehnaj dnes Svoje Slová, Pane. A sme tu, aby sme sa čoskoro zúčastnili komúnie. Kresťania, spoluobčania kráľovstva, sa zhromaždia okolo oltáru a zúčastnia sa toho, čomu my hovoríme „komúnia,“ ten malý sviatočný symbol, ktorý si nám zanechal, aby sme ukázali, že veríme, že si zomrel za naše hriechy a znovu si povstal na tretí deň a žiješ na veky vekov. Budeme to robiť, až kým sa nevrátiš presne podľa Písma, ako si nám to prikázal. Posväť naše srdcia od zlých myšlienok a od všetkého, čo sme urobili, čo bolo v protiklade s Tvojou vôľou. Otče, odpusť nám a daj nám dnes večer z Tvojej milosti. Ľám pre nás chlieb života v Slove, ako Ho budeme čítať a hovoriť o Ňom. V Mene Pána Ježiša to prosíme. Amen.

²¹ Takže, v knihe Zjavenia, prečítam len jeden verš, chcel by som prečítať 20. verš alebo skôr 1. verš dvadsiatej kapitoly.

A videl som anjela, zostupujúceho z neba, ktorý mal kľúč od priepasti a na svojej ruke veľkú reťaz.

No, chcel by som hovoriť, ak sa dá z toho vybrať nejaká téma, alebo vytiahnuť nejaký kontext, len na dvadsať-dvadsaťpäť minút, chcel by som to nazvať „Kľúč ku Dverám.“ No, nemyslím to vo význame „kľúče“ ako v množnom čísle, lebo Petrovi boli dané kľúče do kráľovstva. Ale chcel by som to nazvať: „Kľúč ku Dverám.“ A hneď vzápätí by som chcel spomenúť pár myšlienok o komúnii, pred tým, ako ju dnes večer budeme mať.

²² Čiže, kľúč. Všimam si, ako sme tu čítali, že tento anjel zostúpil z neba a mal v ruke kľúč. Myslím, že to je Zjavenie 13 alebo 19, znovu tam nachádzame, že prichádza iný anjel s kľúčom. A kľúč je, ten účel toho kľúča je niečo odomknúť. Niečo bolo zamknuté alebo by malo byť zamknuté. Nato je ten kľúč daný.

A existuje veľa druhov kľúčov, lebo ich rôznym spôsobom využívame. Sú kľúče ku skladom, sú kľúče k našim domom, máš kľúč k autu. Nazývame ich kľúče, a oni sú kľúče. Môžeme z nich mnohokrát vytvoriť kópie. Alebo k tomu sa dajú spraviť, čomu hovoríme, hlavný alebo šperhák. Inými slovami, je to kľúč, ktorý má na sebe viacero záhybov, ktoré keď sa otočia, dajú sa tým otvoriť takmer akékoľvek dvere. Hovorí sa tomu šperhák. Je to skeletová stavba viacerých kľúčov, dá sa s ním odomknúť dom alebo auto a dá sa aj skopírovať. A potom je...

²³ Žiaden kľúč nemôže otvoriť dvere, pokiaľ ho neriadi nejaká ruka. Niečo musí použiť ten kľúč. Ten kľúč nevie použiť sám seba. Ten kľúč sa musí niečomu oddať.

Je to ako tento mikrofón, do ktorého hovorím. Ten mikrofón je sám o sebe nemý. Pokiaľ do neho nie je hovorené, on nemôže hovoriť sám od seba. Musí mať niečo, čo cez neho hovorí. Čiže nejde o ten mikrofón, ide o ten hlas, ktorý je za tým mikrofónom a prenáša zvukové vlny do vašich uší.

A tak to je aj s kázaním Evanjelia. Nie je to o nás samých, ako kazateľoch, my nie sme Evanjelium. My sme len vysielacími, ktoré prenášajú hlas Boží k počujúcim skrze naše ľudské pôsobenie.

²⁴ Rovnako je to aj s videním. Čo sa videnia týka, ja neviem, čo mám teraz cirkvi povedať. Ale ak mi Duch Svätý pred tým ukáže videnie, potom prenesiem to videnie tomu, ktorému je to smerované. Čiže to nie som ja, ja nie som to videnie. Je to Boh, ktorý mi dáva to videnie a ja len konám ako prenášač, ktorý prináša toto posolstvo videnia ľuďom.

Tak isto to je aj s tým kľúčom. (Prepáčte.) Ten kľúč má byť len v ruke, ktorá ním otvára dvere. Vidíte, musí to byť nejaká ruka. A ten kľúč, o ktorom budem dnes večer hovoriť, môže držať len jedna ruka, a to je ruka viery. To je tá jediná vec, ktorá môže držať tento kľúč. Iné kľúče môžu používať ostatné ruky, ale na túto je potrebná len táto ruka.

²⁵ No, vezmime si napríklad kľúč ku známosti. No, ak si chce človek nahromadiť známost', potrebuje na to kľúč. Je určitý spôsob, ako tento človek musí otvoriť dvere. Musí si zohnať knihy a učiť sa a nemôže... nikto ho nemôže naučiť. Môžu ho vyučovať, ale len on sa musí učiť. A ten jediný spôsob, ako sa to môže stať, je, že on musí zachytiť ten kľúč – niečo, čo mu odhalí a zjaví tie vedomosti, ktoré hľadá.

Tiež sú ľudia, ktorí by radi vyskúšali hrať na klavíri alebo nejakom hudobnom nástroji. Oni jednoducho nevedia, ako sa to robí, a mohli by aj chodiť za učiteľom, lekcii za lekcii, ale stále by sa to nikdy nenaučili. Jednoducho sa nevedia zmocniť toho kľúča k tomu tajomstvu, ako funguje rytmus, ako znie ladenie a ako to všetko spolu sedí. Treba na to určitý kľúč.

²⁶ Takisto matematika, je určitý kľúč ku matematike, musíte tomu prísť na kĺb. Videl som ľudí, ktorí si vedeli vziať štyri riadky čísel, položiť prst na každý jeden riadok, prejsť takto asi päť alebo šesť riadkov a dolu napísať odpoveď. Vypočítať štyri riadky naraz, v číslach od jedna do deväť. Ja mám problém poradiť si s jedným riadkom, zdá sa mi, že nemám dosť prstov na to, aby som to všetko vedel spočítať. Nikdy som

nevedel nájsť ten kľúč. Ale vidíte, niektorí to jednoducho majú a vedia, ako na to.

A existuje kľúč ku vedomosti, pre človeka, ktorý chce vedomosť. Existuje kľúč k vede, k vedeckým výskumom. No, to je skvelý kľúč. Ľudia ten kľúč hľadajú.

²⁷ Ako aj tu nedávno našli nejaký atóm a vedeli, že existujú atómy a potom tie atómy formujú molekuly, a tak ďalej. A keď tak ďalej bádali, niekto bol toho názoru, že ak ten atóm držal všetko pohromade, že ak by sa obrátil, to by vzalo to, čo je vnútri, a rozštiepilo by sa to. Lebo všetko je spolu držané atómami, vieme to. No, tamten stĺp je držaný atómami. Vy držíte pokope atómami. Tráva, stromy, všetko je držané atómami. Nuž, a ak by sa ten atóm prevrátil, ak sa dokáže rozštiepiť a otočiť, potom ničí. Veľkí vedci veria, že to je možné, tak pracovali a pracovali, sedeli nad tým hodinu za hodinou, týždeň za týždňom, rok za rokom, až na to prišli.

²⁸ Myslím, že to bol Thomas Edison so svojou žiarovkou, hovoria, že ten človek mal toľko vedomostí, že dokázal rozsvietiť elektrinu. On bol vynálezcom žiarovky. Ledva chodieval spať do postele. Len si zobral do ruky rožok, vzal si so sebou jedlo, pričom stále sedel a pracoval, snažiac sa na to prísť. Niekde vzadu v jeho mysli mu niečo hovorilo, že to dokáže. Čo to bolo? Bol to kľúč, ktorý vedel otvoriť cestu.

²⁹ Pred nie mnohými rokmi bol jeden človek, ktorý veril, že má talent písať komiksy. Veril, že v ruke držal kľúč. A chcel... Žil v Kansase. Išiel k redaktorovi jedných veľkých novín v Kansas City, ktorý sa pozrel na niektoré z jeho diel. A ten redaktor povedal, „Pane, vy to jednoducho nemáte v sebe. Nemusíte sa ani snažiť, nedokázete to.“ Ale to ho neuspokojilo. On vedel, že to má. A tak sa znovu a znovu vracal, ďalej sa snažil, ale ten redaktor ho zakaždým odmietol.

Nakoniec išiel na ďalšie miesta, ale tam ho tiež odmietli, hovoriac, „Pane, nemáte na to. Nedokázete to.“ Ale on jednako veril, že je toho schopný. To bolo to, on mal niečo v ruke. Nakoniec dostal prácu napísať nejaký scenár, myslím, že nejaký hlavný redakčný článok pre akúsi cirkev, nejaký komiks pre cirkev. A prenajal si nejakú garáž a tá bola plná myši a potkanov, len sa to tam hemžilo myšami, boli všade, aj na obliečkach, a vtedy si na jednej z tých myši všimol niečo zvláštne. A tam sa zrodil príbeh Mickey Mousa. Teraz je ten človek multimilionár, je to Walt Disney. Prečo? On mal niečo vo svojej ruke, vedel, že to drží a že to dokáže. Takýmto spôsobom sa rodil každý veľký úspech. Keď majú muži a ženy vo svojej ruke niečo, čo im hovorí, že to dokážu.

³⁰ Keď zasiahla krajinu obrna. Teraz sme všetci povinní dať sa očkovať, aby sa to zlikvidovalo. Keď obrna zasiahla... Včera som počúval jedného doktora, ako som išiel dolu cestou, nejaký doktor z Louisville. On povedal, „Pred pár rokmi, keď ten veľký mor zasiahol Louisville,“ povedal, „ľudia tam len stáli ako ja, videli sme päťdesiatšedem respirátorov naraz, boli tam muži, ženy, chlanci, dievčatá, všetci paralyzovaní touto chorobou zvanou ‚obrna‘, a nedalo sa s tým absolútne nič robiť.“ Povedal, „Už nikdy nechcem nič také vidieť.“

Ale veda si myslela, „Ak existuje také zlo, ako je obrna, určite musí existovať niečo, čo funguje proti tomu.“ Oni bojovali, stáli na uliciach s topánkami, tí hasiči, vyťahovali klobúky a žobrali, robili, čokoľvek sa dalo, snažili sa nájsť ten kľúč, aby otvorili dvere slobody. Nakoniec jeden kresťanský muž menom Salk našiel vakcínu. Prečo? Išlo o zlo a o smrť; niekde sa nachádzal kľúč, ktorý vedel znovu odomknúť slobodu pre ľudí, a Salkova vakcína bola tým veľkým liekom. Ó, čo ten kľúč len dokáže! Bola prinesená vakcína a teraz to ničí všetku obrnu, lebo niekto sa niekedy neúnnavne nevzdával, aby našiel ten kľúč, ktorý niekde ležal. Bolo niečo, čím sa dalo očkovať, a oni boli odhodlaní to nájsť.

³¹ A keď existuje také zlo, ako je obrna, záškrt, kiahne, žltáčka, tetanus, trizmus a podobne, a tá veda bola schopná bojovať dňom i nocou, až kým nenašli proti tomuto zlu liek, lebo je to všetko zlo, je to zabijak, o čo viac existuje kľúč pre spasenie človeka, ktorý je zajatý vo väzení hriechu? K tým dverám existuje kľúč, aby oslobodil ľudí.

Väčšinou, keď nájdete kľúč, ktorý vie ku niečomu otvoriť dvere, musí to byť nejaký poklad, niečo hodnotné, inak by ste to nezamykali. Ak to nestojí za to, aby ste to zamykali, len to necháte tak. Ale keď to je niečo hodnotné, to už je iná vec! Takže kľúč je väčšinou spôsob ku niečomu, čo je hodnotné. To je to, na čo je ten kľúč, aby odomkol niečo, čo je hodnotné.

³² V Jánovi 10. kapitole Ježiš povedal, „Ja som dvere do ovčince. Ja som tie dvere (nie nejaké dvere, tie dvere), tie jediné dvere. Ja som cesta, tá jediná cesta, pravda a život a nikto nemôže prísť ku Otcovi, len skrze Mňa. Ja som dvere do ovčince a všetci, ktorí prichádzajú predo Mnou, sú nepriatelia, zlodeji a lúpežníci.“ On je dverami do ovčince. On je dverami do spasenia.

„Nie je žiadne iné meno pod nebom, cez ktoré by ste mohli byť spasení, len skrze Meno Ježiša Krista.“ Žiadna cirkev, žiadna denominácia, žiadne vyznanie, žiadne náuky o ničom; len skrze

Ježišovo Meno. To je ten kľúč. Niet sa čo diviť, že Pavol jeden taký kľúč použil na Letnice! Oni chceli vedieť, ako sa do tých dverí dostať. On ten kľúč použil. A existuje len jeden kľúč, lebo sú len jedny dvere. „Ja som tie dvere.“ A Peter mal ku nim kľúč. A on povedal, „Číňte pokánie, každý jeden z vás, a buďte pokrstení na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a príjmete poklady Božie.“ Je to kľúč k dverám a Ježiš je tými dverami.

³³ Sú len jedny dvere k uzdraveniu a Ježiš je tými dverami.

Sú len jedny dvere k pokoju. „Môj pokoj vám dávam.“ On je tými jedinými dverami do skutočného pokoja. Môžete si myslieť, že máte pokoj. Môžete si nahromadiť dosť peňazí na to, aby ste si mohli kúpiť dom, mohli by ste nahromadiť dosť peňazí na to, aby ste kúpili deťom oblečenie, mať jedlo na jedenie. Môžete si nahromadiť popularitu a byť slávnymi medzi ľuďmi. Ale keď si večer vyzujete topánky a pripravujete sa na odpočinok, je len jediná vec, ktorá vám môže dať pokoj. A to je to, že aj keby ste vedeli, že v tú noc máte zomrieť, je len jediný pokoj, a tým je Ježiš. On je našim pokojom.

On je naším uzdravením. „Ja som Pán, tvoj Boh, a uzdravujem všetky tvoje choroby.“

On je dverami do neba. A nie sú žiadne iné dvere ani žiaden iný spôsob, len skrze Ježiša Krista. On je dverami do neba.

A tak, Ježiš je dverami do všetkého tohto a viera je tým kľúčom, ktorý odomyká tie dvere. Čiže ak Ježiš je tými dverami do všetkých týchto zaslúbení Božích, viera v Jeho dokonalé dielo odomyká každé dvere do každého pokladu, ktorý sa nachádza v kráľovstve Božom. Vidíte to? Kľúč je... Viera je kľúčom, ktorý odomyká každé zaslúbenie, ktoré On dáva. Kľúč viery to robí, viery v Jeho dokonalé dielo. Toto sú tie kľúče, o ktorých hovoríme.

³⁴ V Židom, v 11. kapitole, mám tu vypísaný zoznam týchto hrdinov viery. Bol to ten kľúč k dverám, ktorý zastavil tie levie tlamy. Bol to kľúč viery, ktorý odomkol dvere väzenia. Bola to viera, kľúč viery, ktorý zahasil násilie ohňa, unikal ostriu meča a priviedol mŕtvych späť do života. Bola to viera, kľúč viery v živého Boha. Tá ruka, ten muž, tá žena, ktorí dokážu vziať ten kľúč viery a odomknúť každé zaslúbenie, ktoré Boh činí. Ale ak nemáte ten kľúč, tak len tápate a nikdy to neodomknete. Budete do toho len búchať, lebo tento kľúč...

Akýkoľvek správne vyrobený kľúč, ktorý má v sebe určitý výrez, vždy to má určitý tvar a formu, ktorá obráti tými páčkami. A čo i len malý rozdiel medzi tými páčkami to môže celé pokaziť.

³⁵ Preto verím v plné Evanjelium, každé Slovo Božie, ktoré uvoľňuje moc Božiu, ktorá prináša ľuďom Jeho zaslúbenia. Je to kľúč ku dverám, ktorý to odomyká. Ó, tí veľkí hrdinovia, tí proroci a veľkí muži Biblie, ktorí mali ten kľúč! To je ten dôvod, prečo to umlčalo tlamy levov, uhasilo násilie ohňa, uniklo ostriu meča a priviedlo mŕtvych späť do života a vykonalo všetky tieto zázraky, je preto, že oni držali ten kľúč a vedeli, že funguje, lebo to bol kľúč zrodený z Písma.

No, ak sa tam budem snažiť vložiť kľúč vyznania, ja neviem, čo to spraví. Ak povedia, „Moja cirkev vyučuje toto,“ ja o tom nič neviem.

³⁶ Ale keď to vyučuje samotná Biblia a ja držím vo svojej ruke kľúč viery (alebo skôr vo svojom srdci), ktorý hovorí „To je Božie Slovo,“ to uhasí silu ohňa, odomkne to uzdravenie chorých, odomkne to spasenie pre stratených. Prišiel som ku dverám, všetko je to v Jeho Mene. „Čokoľvek činíte v slove alebo skutku, čiňte to v Jeho Mene.“ Vediace, že ten kľúč, ktorý držíte, je viera, lebo je to kľúč zrodený z Písma. Ak je to kľúč vyznania, denominačný kľúč, ja nemám tušenia, čo on vykoná. Ale ak je to kľúč Písma, on bude vedieť odomknúť, lebo Boh tak povedal. Tak, ó, niet divu, že oni vedeli zastaviť silu ohňa, a tak ďalej, oni vlastnili ten kľúč.

³⁷ Keď Boh niečo týmto prorokom odsúhlasil, nič ich nemohlo zastaviť. On to nemusel robiť ako so mnou, stále to do nich vtíkať, možno to tak je aj s vami (dúfam, že nie), že vám len hovorí, „Chod, urob toto,“ potom sa potknete a zase, „Teraz urob toto,“ a potom, „Chod späť a urob to znovu, neurobil si to dobre.“ Len jedno malé kývnutie. Oni len mohli cítiť, ako im Duch hovorí, že to je tá správna vec, ktorú majú urobiť, a nič ich v tom nemohlo zastaviť. Brat, oni zadržali ústa levov, unikli ostriu meča, zahasili oheň, urobili všetko toto. Len jedno malé kývnutie od Boha, lebo oni držali ten kľúč vo svojej ruke, tú veľkú vieru! Oni urobili veci pre Boha, lebo nič ich v tom nemohlo zastaviť. Ó, aké chválebné!

³⁸ Ako raz ten mladý muž prišiel ku staršiemu bratovi, ktorý bol starý pobožný človek, starý prorok Boží. A on počul, ako neustále svedčí, stále hovorí o добрote Božej a aký je Boh, kým bol Kristus, a tak ďalej. Nakoniec bol tento mladý muž ordinovaný do služby, tak prišiel k tomuto starému mudrcovi a povedal, „Pane, mám na vás otázku.“

On povedal, „Len sa spýtaj, mladík.“

On povedal, „Znamená pre vás Kristus naozaj toľko, koľko hovorí, že pre vás znamená?“

On odpovedal, „On pre mňa znamená oveľa viac, než by mi stačil dych vypovedať!“ Tu to máte. Čo to bolo? On našiel kľúč.

Ten mladý muž na to povedal, „Ak tvrdíš všetky tieto veci a hovoríš mi, že sú naozaj tak skutočné, potom aj ja chcem poznať toho istého Ježiša, v tej istej realite.“ Čo to bolo? On vedel, že ten starý muž mal v moci ten kľúč, ktorým vedel odomknúť a zamknúť.

³⁹ Viete, kľúč, ktorý zamyká, tiež odomyká. Môžete uvoľniť alebo zaviazat'. Tak veru. Ten istý kľúč, ktorý zamyká, ten istý aj odomyká. Ten istý kľúč, ktorý vie odomknúť, vie aj zamknúť, rozumiete? Funguje to oboma smermi. Aká škoda to je, že cirkev stratila toto videnie! Aká smutná vec to bola, keď sa cirkev zapredala vyznaniám, ako to dnes vidíme, a teraz zvolávajú o zjednotenie.

Vidíme, ako sa teraz chce celá rímska hierarchia zhromaždiť, chcú zmeniť nejaké programy. Myslel som si, že to nebudú robiť; ale vyzerá, že aj tak budú, dajú každému kňazovi moc pápeža, bez ohľadu na to, kde je, a tak ďalej. Aká škoda, že sa cirkev takto zapredala dogmám namiesto Slova. Priamo tam nechali ten kľúč. To je ten dôvod, prečo sa dnes medzi ľuďmi nedejú tie veľké zázraky a znamenia, ako zvykli, pretože oni stratili ten kľúč! Oni poznajú dvere, vedia, že tie dvere sú tam, ale hneď za tým by mal nasledovať ten kľúč, ktorý tie dvere odomkne. Poklady ležia len za dverami. Sú zamknuté, mimo dohľadu neveriaceho. Ale veriaci, ktorý má vieru a vie si vziať kľúč viery, dokáže tie dvere odomknúť. Tak veru.

⁴⁰ Raz tu bol pred pár rokmi jeden misionársky brat a cítil, že má volanie ísť do Afriky. Bol to mladý človek; mal ženu, dve deti, veľmi pekné malé dievčatá, asi sedem, osem rokov obidve. A tomuto mládencovi to nedalo. Bol kazateľ, mal pekný zbor na vidieku. Ale toho volania sa nevedel zbaviť, jednoducho musel ísť do Afriky. A tak sa modlil vo dne, v noci. On sám nechcel ísť, ale Boh ku nemu stále hovoril, „Musíš ísť!“ Až sa nakoniec dostal do bodu, kde musel vyložiť karty na stôl, že predsa musí ísť!

⁴¹ A tak išiel k misijnej rade svojho zboru a povedal, „Boh ma zavolať na misijné pole do džunglí v Rodézii.“ A táto džungľa je plná infekcií, malárie, horúčavy pod slnkom, moru, lepy a podobných chorôb. Všetko to bolo v tej džungli, v ktorej mal žiť po zvyšok svojho života. Predal svoj dom a všetko, čo mal. A tak tá misijná rada ho chcela vyskúšať a spýtali sa, „Si si naozaj istý?“

On povedal, „Som si istý.“

Povedali mi, „Brat, rozmýšľal si nad týmto z toho pohľadu, že máš dve pekné malé dievčatá, príjemnú mladú ženu a ty jednoducho... Prečo sa tam len nevydáš sám, uvidel by si, aké to je, a podobne, a potom by si sa vrátil?“

On povedal, „Nie, Pán ma zavolať. Ó, je to tak skutočné!“ Povedal, „Pán ma povolal. Ja nechcem opustiť svoj dom, nechcem opustiť svoj zbor a svojich ľudí, ale Pán si ma zavolať do tej džungle.“

⁴² A oni povedal, „Uvedomuješ si, že tie malé dievčatá by mohli chytiť žltú zimnicu alebo horúčku čiernej vody a zomrieť behom dňa?“ Potom opisoval rôznych ľudí, ktorí tam prišli o deti, a museli im dávať očkovanie. A povedal, „Pomysli, že by tvoja žena mala lepru, tvoje malé dievčatá malomocné, k tomu to horúce slnko, ako to budeš môcť zniesť?“ Povedali, „Či sa nebojíš vziať svoje deti a ženu na také miesto?“

A ten misionár tam stál, ten mladý muž, slzy mu začali tiecť dolu lícami, obrátil sa a povedal, „Moji bratia! Moje videnie je Božím povolaním,“ povedal. „Ak ma Boh zavolať do Afriky, moje deti a rodina sú oveľa bezpečnejšie v Afrike ako kdekoľvek inde na svete.“ Amen. Čo to bolo? On mal kľúč ku svojmu povolaniu, mal vieru v to, o čom hovoril. Ó, pomyslel som si, čo za šlachetné vyhlásenie! Keď som to po prvýkrát počul, moje srdce poskočilo. Vidíte, „Ak ma Boh zavolať do Afriky, ak by aj moje deti boli v malomocenstve a more a v čomkoľvek inom, je im bezpečnejšie ako kdekoľvek inde na tvári zeme.“ On mal ten kľúč. To je to, čo je potrebné.

⁴³ Keď máte kľúč, nie je žiaden strach, nie je žiadna pochybnosť, žiadna otázka. Nemusíte sa na to nikoho iného pýtať, viete to presne. Máte to vo svojich rukách, viete, čo robiť. Amen. Viete, ako na tom ste, viete, že tie dvere sa otvoria. Skontrolovali ste tie záhyby a viete, že to všetko dokonale sedí, tie dvere sa jednoducho rozletia, keď do nich vložíte kľúč.

Ó, ak by len cirkev vlastnila tento kľúč! Ak by cirkev len vlastnila ten kľúč viery, mohli by sme odomknúť akékoľvek dvere, akúkoľvek chorobu, akýkoľvek mor, akýkoľvek prípad by to mohol byť. Mohlo by nám to byť odomknuté, ak by sme len vlastnili ten kľúč. Tento muž mal kľúč ku svojmu povolaniu.

⁴⁴ Spomeniem jedno osobné svedectvo, ak mi prepáčite. Pamätám si, ako asi pred pätnástimi alebo sedemnástimi rokmi, keď za mnou ku rieke prišiel Pán, zostúpil v tom Stípe Ohňa, ktorý vidíte tam

na fotke a povedal, „Si poslaný na to, aby si toto posolstvo rozniesol do sveta.“

Pamätám si, že to bolo pri Green's Mill, keď mi toto povedal.

A tak som išiel a povedal to pastorovi. On na to, „Billy, čo si mal v ten deň na večeru? Toto vyzerá na nočnú moru.“ Povedal, „Chod' späť do práce. Pracuješ pre spoločnosť verejných služieb, máš dobrú prácu, len sa vráť a staraj sa, o čo máš. Bola to len nočná mora. Zle si sa najedol.“ To mnou ani trochu nepohlo!

Keď som začínal so zhromaždeniami s uzdravovaním, mnohí z vás si pamätáte to ranné posolstvo, „Ako Dávid išiel stretnúť Goliáša,“ o ktorom som kázal.

⁴⁵ A tak mi povedali, „V tomto dni modernej vedy, kedy máme toľko lekárskeho výskumu, máme tých najlepších doktorov, cirkev už dávno zabudla na Božské uzdravenie a veci spred mnohých rokov. Ako sa môžeš postaviť takému obrovi? Ako môžeš vykročiť a postaviť sa pred metodistov, baptistov, presbyteriánov, a tak ďalej, dokonca aj letničných, ktorí už na to dávno zabudli a vrátili sa k svojim vyznaniam? Ako im budeš môcť čeliť, keď nemáš za sebou žiadnu denomináciu, ktorá by ťa vôbec podporila? Čo budeš potom robiť, Bill?“ Mnou to jednako nepohlo, lebo som v ruke držal kľúč! Povedal som... On povedal, „Nikto ti neuverí. Nepodarí sa ti to. Nikto ti nebude veriť.“

Ja som povedal, „To ma nezaujíma. Jedna vec je istá: Boh ma povolal a musím ísť, lebo ma Boh povolal.“ Držal som ten kľúč. On ma zavolať, On mi ukázal, On mi povedal a ja som videl Jeho prítomnosť, keď ma On poveril. Ten kľúč bol jednoducho tam!

Pastor povedal, „Chceš mi povedať, že so svojím sedemročným školským vzdelaním budeš kázať a modliť sa pred kráľmi a vládcami?“

Povedal som, „Je to presne podľa Jeho Slova!“

⁴⁶ Asi o takomto čase minulý rok, alebo týždeň-dva dozadu, som prišiel tu do zboru a povedal som vám, že Pán Boh mi dal videnie, aby som išiel na poľovačku a mal som nájsť určité zviera, ktoré malo mať na sebe rohy dlhé vyše meter. A potom, ako som sa mal vracat', ako ulovím to zviera (kde malo ležať, presne v tej polohe), na ceste späť som mal zabiť strieborného grizlyho. A tak som išiel na toto určité miesto, hovoril som s jedným človekom a on povedal, „Neviem o žiadnom zvierati, ktoré by tak vyzeralo. A čo sa týka grizlyho, toho som v živote ani nevidel.“

Povedal som, „Jednako tu niekde musí byť.“

A tak on povedal, „Veď my ani nejdeme do medvedieho teritória. Ideme k ovciam, čo je ďaleko za lesmi.“ Nuž, tak som išiel s ním.

⁴⁷ A na druhý deň, presne na tom mieste, ako povedal Pán, ležalo zviera. A tak, keď som išiel a zobral to zviera, zatiaľ čo sme ho strhávali z kože a vyťahovali rohy, a tak ďalej, on povedal, „Mám na teba otázku. Pred tromi dňami, keď sme odchádzali z tábora, si mi povedal, že na ceste od úlovku tohto zvierat'a zabiješ strieborného grizlyho.“

Povedal som, „To je TAK HOVORÍ PÁN!“

On povedal, „Ja v to nepochybujem,“ povedal, „lebo môj brat bol raz epileptik, ty si ho nikdy predtým v živote nevidel, keď si sem raz prišiel, a povedal si mi, že bude uzdravený, potom, ako urobíš určitú vec, a on bol.“ Povedal, „Ale teraz, brat Branham, chcem sa ťa spýtať,“ povedal, „teraz sa pozerám na tú horu, kde sa končí hranica lesa, stoja tam kone a nič tam nie je. Nie je tam smietka trávy, ani kus skaly, vôbec nič.“ Je tam mach, ktorý je asi päť centimetrov vysoký, vyše kilometra a pol nad hranicou lesa.“ Povedal, „Kde tam môže byť nejaký medveď?“

Povedal som, „Boh je Jehova-Jireh. Ak mi povedal, že tam nejaký medveď bude, on tam musí byť.“

⁴⁸ Ako sme tak išli dolu horou, po asi každom pol kilometri, ako sme sa približovali, mi hovoril, „Brat Branham, už je na čase, aby sa ten medveď objavil.“

Povedal som, „Bez obáv, on tam bude.“

A keď sme sa dostali do blízkosti asi 450 metrov, kde už boli kone, museli sme si odpočinúť, keďže sme so sebou niesli tie ťažké rohy a ostatné veci na chrbtoch. A on sa znovu obzrel a videl som jeho tvár, ako sa na mňa otočil. Vyzeralo, akoby sa vo vnútri v srdci niečomu divil. Vidíte, on dúfal, že to tam bude, ale nemal ten kľúč.

Ale jednako, skrze milosť Božiu, On pri mne nikdy nezlyhal. Keď mi povedal, že tam bude strieborný medveď, mal som kľúč. Nepochyboval som v to ani trochu, vôbec. Obrátil som sa k nemu a povedal som, „Bud, bude to tam.“ A v tej chvíli, ako som sa otočil, stál rovno nad nami medveď, vyše pol kilometra nad nami.

Hodil na seba okuliare a povedal, „Billy, pomoc, je tam strieborný medveď!“

Vidíte, keď je tam kľúč, videnie, Slovo Pánovo, neexistuje nič, čo by to mohlo zmeniť alebo zastaviť. To, čo dnes cirkev potrebuje, nie je vzdelanie. Nie je to denominácia. Nie je to vyznanie. To, čo dnes

cirkvev potrebuje, je kľúč k dverám Písma. Ku ktorým je Kristus dverami, a On je tým Slovom. Viera v Slovo živého Boha odomyká každé dvere.

Bože, daj nám ten kľúč. Daj nám ten kľúč.

⁴⁹ V Židom 12. kapitole sa hovorí, „Vidiac, že sme obklopení tak veľkým oblakom svedkov, dajme nabok každé bremeno a každú ľahko obkľučujúcu neveru.“ Je tam napísané, že „hriech“, ale vieme, že je to „nevera.“ Vidíte? Existuje len jeden hriech, a to je nevera.

A „hrešiť“ znamená „minúť cieľ.“ Ako keď strieľate, miniete cieľ, musíte lepšie namieriť zbraň, lebo niečo vám nevyšlo. Netrafilí ste do cieľa. Tak sa vraciate a skúšate to znova. Vidíte, to znamená obrátiť sa, keď ste minuli cieľ. Keď chcete byť Kresťanom, pričom sa hneď pridáte do cirkvi, minuli ste cieľ. Keď chcete byť kresťanom a dáte sa poľkať na meno Otca, Syna a Duchu Svätého, minuli ste cieľ. Radšej sa vráťte! Inak netrafíte cieľ. Rozpíchnete sa s takou istotou, ako že existuje svet. Je len jedna vec, ktorá vás môže udržať v dokonalej línii, a to je Písmo, Biblia, Slovo. Lebo aj nebo aj zem pominú, ale Slovo Božie nikdy nepominie.

A tak držte kľúč, vieru v Slovo! A každý kúsok viery, ktorý veríte, a nepochybujete ani trochu, to vám stačí na to, aby ste odomkli každé dvere, ktoré stoja pred vami, a tým požehnaniam, ktoré pre vás Boh má. Nech nám Boh pomôže mať tento kľúč, to je moja modlitba. Skloňme teraz svoje hlavy a modlime sa.

⁵⁰ Náš Nebeský Otče, ďakujeme Ti dnes večer, že si nám dal kľúč, aby nám odomkol naše spasenie. Ďakujem Ti za to, Pane, že sme spasení, za ten kľúč, ktorý sme doteraz mohli používať. Ale, Bože, daj nám viery, aby bolo každé jedno slovo, ktoré je napísané v tejto knihe, použité ako páka, a tento kľúč zvaný Ježiš... myslím tieto dvere, ktoré sa nazývajú Ježiš; a ten kľúč, nazývaný viera, nech sa dotýka každého Slova a odomkne ho. To pohne tou pákou dolu a my môžeme vstúpiť do toho požehnanie. Nebeský Otče, daj nám tento kľúč, aby sme mohli mať vieru v zaslúbenia Božie, aby naša viera nezlyhala a aby sme mohli byť užitoční v službe pre Teba a tých, s ktorými sme v styku.

Odpusť nám každý hriech nevery, Pane, a pomôž nám byť Tvojimi. Prichádzame teraz k stolu komúnie a modlím sa, Pane, aby si nám odpustil všetky naše prestúpenia a aby sme mohli vstúpiť do radosti obecnstva okolo stola Božieho. Prosíme o to v Ježišovom Mene. Amen.

⁵¹ Môj brat či sestra, ak máš kľúč do toho Kráľovstva, kľúč ku dverám, kľúč spasenia, nech ti len Boh pomôže, aby si mohol otvoriť tie dvere a pozvať Ježiša dnu. Nech ti On dá tie veci, po ktorých tak túžiš.

No, ešte chvíľu pred tým, ako začneme čítať o Komúnii, chcem niečo povedať, lebo to je ohľadne Komúnie. Keď prichádzame k tomuto oltáru, je len jediný spôsob, ako môžeme prísť, a to je vtedy, keď držíme kľúč viery vo svojich rukách a to nám dáva vedieť, že nám je odpustené. A ak nemáme kľúč na odomknutie tých dverí, že sú naše hriechy odpustené, potom nemáme pri Pánovom stole čo robiť. Lebo ten, kto je a pije nehodne, je a pije si súd, nerozpoznajúc tela Pánovho. Tak veru.

⁵² Hádam každý z nás vie, že dnes je národný deň Komúnie. Je to deň, kedy majú všetky cirkvi Komúniu. Je to národný deň Komúnie, ktorý platí v celej krajine. A tak som si myslel, že by bolo vhodné, keby som povedal pár slov o Komúnii, pred tým ako sa jej zúčastníme, zatiaľ čo pastor, ak by mohol pripraviť Písma na čítanie o poriadku pri Pánovom stole. No, táto Komúnia... No, vezmem na to asi len desať minút.

⁵³ Táto Komúnia, ktorú sa chystáme mať, bola a stále je najväčším bodom rozporu zo všetkých náuk v Biblii. To bol jeden z prvých bodov rozporu v ranej cirkvi. Rovnako aj dnes by protestanti, episkopáli, metodisti a mnohé ďalšie protestantské cirkvi rady prijali rímsko-katolícku náuku, ak by sa len vedeli zhodnúť na Komúnii. Ľahko by súhlasili s tým, že kňaz by mal byť ženatý, rovnako ako aj kazatelia. Tak sa na tom na svojich konferenciách a schôdzach katolícka cirkev zhodla. Súhlasia spolu. Rovnako sa zhodnú aj na rôznych modlitbách, a tak ďalej, protestantská cirkev v tom s nimi súhlasí. Tiež aj katechizmy, a tak ďalej, malý oltár tu a tam, katolícka cirkev to je všetko ochotná urobiť. Ale keď ide o Komúniu, na tom to padá. Ktokoľvek čítal históriu, to dobre vie. Aj keď, samozrejme, podľa môjho názoru by sa museli oddeliť od oveľa viac vecí pred tým, ako by som to mohol prijať. Vidíte, to jednoducho nie je v Biblii.

⁵⁴ Ale chcem, aby ste katolíckej cirkvi povedali jednu vec. Viete, že katolícka cirkev bola na svojom začiatku apoštolská protestantská cirkev? Istotne to tak bolo! Bolo to prvý počiatok cirkvi. A tak vidíte, kam sa to dostalo, oni brali preč Slovo a vkladali do toho dogmu.

A ak to takto pôjde ďalej a letničná cirkev bude existovať ešte ďalších sto rokov, bude v tom čase oveľa ďalej od Biblie, ako je dnes katolícka cirkev, podľa toho, ako rýchlo od toho idú teraz preč.

Katolíckej cirkvi trvalo niekoľko sto rokov, aby sa tam dostala. Tisto rokov od ranej cirkvi po organizovanie rímsko-katolíckej cirkvi, kde sa to začalo. A začali privádzať veľkých hodnostárov a podobne, vyhodili toto a dali namiesto toho niečo iné, vybrali toto a vymenili to za iné, dali preč pohanské modly a vystavili kresťanské sochy, a tak ďalej, a len tak ďalej na tom robili kompromis, až kým sa nedostali tam, kde sú teraz, rímsko-katolícka cirkev.

A protestantská cirkev, odkedy je päťdesiat rokov v existencii a kde upadla hneď tam, ako začala, ona bude za sto rokov od teraz v horšom stave ako katolícka cirkev. To je pravda. To je odvážne vyhlásenie, ale pozrite sa len, od čoho vypadli. Išli rovno do organizácie, išli rovno na kompromis s týmto a tamtým a so všetkým možným, a tak to s nimi ide, vracajú sa rovno späť.

⁵⁵ Ale „Komúnia“ znamená „večera Pánova.“ No, je veľa ľudí, ktorí ju chcú mať ráno. Nikde sa v Biblii nehovorí, že On to mal na raňajky. A dnes sú ľudia, ktorí tomu stále hovoria „večera Pánova“, ale... vynechali z toho „večera“ a hovoria tomu len „jedlo,“ to je nezmysel. Je to večera!

Rovnako v tom boli rozpory aj v časoch Biblie. Ľudia neporozumievali večeru Pánovu, keď prichádzali ku stolu. Pavol to povedal Korint'anom, lebo oni prichádzali a opíjali sa pri stole Pánovom. Vidíte, dokonca aj vtedy to nebolo porozumené. On povedal, „Ak chce niekto jesť, nech sa naje doma.“

⁵⁶ A ďalšia vec, v čom to bolo neporozumené, čím to je: prichádzali hriešnici a ľudia žijúci v hriechu a zúčastňovali sa Komúnie. To bol ďalší omyl. Muž, ktorý žil so svojou pestúnskou matkou, a cirkev mu ohľadom toho dohovárala; on jednako bral Komúniu za stolom.

Boli medzi nimi rozdelenia a oni sa stále zúčastňovali komúnie. On povedal, „Rozumiem, že kráčate ako pohania. A je medzi vami konflikt, ako v dome Kaifáša, a tak ďalej.“ Povedal, „Správate sa ako ostatní pohania.“ Vidíte, ono to nebolo porozumené.

⁵⁷ Komúnia vždy bývala neporozumená. No, mohol by som v tomto pokračovať hodiny, ale musíme sa dostať aj ku naozajstnej Komúnii a umývaniu nôh. Oni tiež úplne vynechali umývanie nôh, dnes to robí len pár denominácií. Väčšina letničných to úplne zanechala. Ale v Biblii to stále zostáva tak, ako to tam bolo napísané. Vidíte?

No, Rím tomu nehovorí „Komúnia.“ Hovoria tomu „omša,“ svätá omša. Oni neprijímajú Komúniu, oni prijímajú omšu. Je to omša. A taká omša istotne berie ten skutočný význam z Komúnie. Omša znamená

„dúfanie.“ Oni majú omšu, dúfajúc, že keď počas nej niečo urobia, Boh im odpustí hriechy. Tým, že vezmú to „doslovné telo Kristovo, ktoré kňaz obráti na telo a krv Kristovu,“ tým dúfajú, že im Boh odpustí hriechy, keď to urobia. Je to len omša.

⁵⁸ Protestanti tomu hovoria „Komúnia.“ Komúnia znamená vďakyvzdanie. Keď protestanti... Katolík navštevuje omšu v nádeji, že Boh mu odpustí jeho zlé skutky. Protestant má účasť na Komúnii so vďakyvzdaním, že sa to už stalo; má s ním Komúniu, že sa to už stalo. Katolík dúfa, že sa to stane; protestant hovorí, že sa to už stalo.

Katolík si nie je istý, či sú jeho hriechy odpustené; protestant vyznáva, že sú a že je slobodný. A tak Komúnia, to je mať obecnosť s Bohom. A tieto kroky, ktoré pri tom robíme, to nie je v nádeji, že naše hriechy sú odpustené, lebo oni už dávno sú. Lebo to je... Jedna vec je nádej; a tá ďalšia je viera. Jedno znamená nádej, že ten človek má pravdu; a to druhé je to, že vie, že má pravdu. Ten druhý len dúfa, lebo nevie, kde stojí; ten ďalší vie, že má pravdu, lebo pozná, čo Boh povedal. O tom to celé je. To je ten rozdiel. Takže, keď len dúfate, dávajte si pozor; ale keď viete, potom len choďte ďalej. Vidíte, potom ste v Komúnii s Bohom. Protestant hovorí, že mu je odpustené, a vie to; katolík chodí na svoju omšu v nádeji, že mu bude odpustené. Inými slovami to je takto: jeden je žobrák, dúfajúc, že všetko bude v poriadku; a druhý je žobrák, ktorý už ďakuje za to, čo dostal. Ale jednako sú obaja žobráci. Jeden žobre a dúfa, že mu to bude dané, a ten druhý už vie, že to má, a ďakuje tomu, ktorý mu to dal.

Čiže v tom je ten rozdiel. To je Komúnia. Tak veru. Jeden dúfa, že mu je odpustené; a ten druhý vie, že mu je odpustené a vzdáva za to vďaku.

⁵⁹ A tak, Komúnia je pre Kresťanov, ktorí sú znovuzrodení z Ducha Božieho. A „znovuzrodení“ hneď neznamená, že máte Ducha Svätého. No, pamätajte. Mnohí to tak učia. „Nepoznám nikoho, kto by to takto učil,“ ako to raz brat Arganbright povedal z tejto kazateľne. Ale nové narodenie nie je krst Duchom Svätým. Písmo to nepodporuje, aspoň pokiaľ to ja vidím, nemyslím si to. Verím, že sa môžete znovu narodiť...

⁶⁰ A to je ten dôvod, prečo používam slovo krst v Mene Ježiša Krista, ale k obnoveniu. No, letniční, spojená letničná cirkev krstí na Meno Ježiša Krista k obnoveniu. Ja to tak neverím. Môžu to robiť, ak chcú. Ale verím, že Peter najprv povedal, „Najprv čiňte pokánie.“ Voda neodpúšťa hriechy. Cirkev Kristova to tak káže. Ale verím, že pokánie, zbožný smútok; „činiť pokánie“ znamená „obrátiť sa, ísť naspäť,“ netrafili ste do cieľa a musíte začať odznova. Najprv urobte to! A potom

je váš krst vo vode len vonkajším vyznaním niečoho, čo vo vás leží, lebo ste prijali Krista ako svojho Spasiteľa.

⁶¹ Odhadujem, že sme tu len domáci tohto zboru, nie som tu dosť často na to, aby som videl, kto ako často chodí. Nedávno som dostal trochu kritiky za to, že som tu vo vode pokrstil jedného človeka, staršieho pána. Prišiel som ku nemu, bol to dobrý starý muž. Mal som to privilégium, že som mohol priviesť celú jeho rodinu ku Kristovi, všetci z nich sú teraz Kresťania. Tento starý pán bol príjemný človek, mal som ho rád a tak som ku nemu prišiel a spýtal sa, „Starký, prečo sa nestaneš Kresťanom?“ On ma mal tiež rád.

Povedal, „Brat Branham, stanem sa Kresťanom, keď budem na to dostatočne dobrý.“

Povedal som, „Tak ti niečo poviem, starký. Poriadne pohľadaj a keď nájdeš ten bod, kde môžeš byť dostatočne dobrý, tak mi povedz, lebo ja by som to tiež chcel.“ Povedal som, „Kristus nikdy neprišiel spasiť dobrých ľudí. On prišiel spasiť zlých ľudí.“ Keď si myslíte, že ste dobrí, potom on neprišiel spasiť vás. On prišiel spasiť tých, ktorí o sebe vedia, že sú zlí. Kristus zomrel, aby spasil hriešnikov. A tak som povedal, „Starký, tu je tá hranica.“

On povedal, „Nuž, fajčím cigarety.“

Povedal som, „Ja nehovorím o tom.“

Povedal, „Snažil som sa ich zbaviť, brat Branham.“

Povedal som, „Nehovoríme o cigaretách.“

On povedal, „Nuž, keby sa mi podarilo...“

Povedal som, „Ani o nich viac nehovor, len ich nechaj na pokoji. Chcem sa ťa niečo opýtať.“

Spýtal sa, „Dobre, čo teda?“

Povedal som, „Veríš, že existuje Boh?“

Odpovedal, „Istotne, verím tomu.“ Povedal, „Verím v to tak silne ako ty, brat Branham.“

Povedal som, „Veríš tomu, že ten istý Boh prekročil tú hranicu, stal sa telom a prebýval medzi nami v osobe Ježiša Krista, aby zachránil ľudskú rasu?“

On povedal, „Áno, verím tomu.“

„A On zomrel, aby spasil hriešnikov, ako som ja a ty?“ Vidíte?

„Áno, verím tomu.“

Povedal som, „Nuž, je to, akoby sme boli všetci v jednej veľkej budove, vo väzení, ja sa nemôžem postaviť do rohu a povedať, ‘Toto mi pomôže dostať sa z väzenia,’ len sa postaviť do toho rohu a povedať, ‘týmto sa dostanem von z tohto väzenia,’ všetci sme v tej istej situácii. A každý človek, ktorý sa narodil do tohto sveta, bol narodený v hriechu, stvorený v nepravosti a prišiel na svet hovoriac lož. On je od začiatku darebák.“

⁶² Nieкто sa nedávno opýtal, „Brat Branham, bol by nejaký rozdiel medzi Adamom a Evou a ich deťmi dnes, ak by boli všetci nahí, kráčajúci v... Vyzerali by ich telá rovnako?“

Povedal som, „Nie veru.“ Vracali sme sa z poľovačky veвериčiek, brat Fred a ja a ešte ďalšia skupina. Povedal som, „Nie, neboli, boli takí istí.“

On povedal, „Myslím, že Eva by nebola žena ako teraz jej dcéry a Adam by nebol muž ako teraz jeho synovia?“

Povedal som, „Vo viacerých ohľadoch áno, ale nie fyzicky.“

Spýtal sa, „Aký by bol rozdiel?“

Povedal som, „Oni by napríklad nemali žiaden pupok. Oni boli stvorení. Tak veru. Nikdy neboli k ničomu pripojení.“

Vždy, keď sa niečo také nachádza na čomkoľvek, čo je narodené do tohto sveta, to len ukazuje, že to je od počiatku odpadnuté. Tak veru. Povedal som, „Iste, je tam rozdiel. Nemali by žiaden pupok. Neboli nikdy pripojení ku žiadnej žene, ako sa sem dostali.“ Vidíte, Boh ich stvoril.

⁶³ No, povedal som, „Chcel by som niečo povedať. Každý človek vo svojom väzení, kto je tam svätý? Kto tu nebol narodený skrze sex? Kto je ten, ktorý vie pomôcť tomu druhému, bez ohľadu na to, čím je? Všetci sme v tej istej pozícii. Ale Boh urobil samého Seba jedného zo Svojich stvorení a prišiel mimo sexu, priamo skrze tú Svätú Krv, ktorú si Sám vytvoril, a skrze tú Krv nás vykúpil.“ Povedal som, „Či tomu veríš, starký?“

On povedal, „Verím tomu.“

Povedal som, „Kristus zomrel za zlých ľudí, ako ty. A existuje len jeden spôsob, ako na to. Nie je nič, čo by si ty mohol urobiť. On ti to len ponúka. Nemôžeš si to zaslúžiť. Nie je nič, čo by si mohol urobiť, aby si

to dostal. On ti to len dáva. Či prijmeš, čo On pre teba urobil, aby ťa to držalo od pekla?“

On povedal, „Urobím to.“ Povedal, „Ale keby som sa len mohol zbaviť tých cigariet!“

Povedal som, „Cigarety sa o seba samé postarajú. Ty len... Nie som legalista, verím v milosť, ‘A všetci, ktorých Mi Otec dal, prídu ku Mne.“ Povedal som, „Ak to veríš z celého svojho srdca!“

On povedal, „Z celého svojho srdca tomu verím.“

„Prijmeš to teda na tom základe, že toho nie si hoden, ale On je ten, ktorý je hodný. Nehľad' na seba; pozri na Neho, lebo nie je nič, čo by si mohol urobiť pre seba. Pozri na toho, ktorý urobil niečo pre teba. Čo s Ním?“

„Ó,“ povedal, „On je hodný.“

Povedal som, „Tak veru, potom teda prijmi to, čo ti dáva.“

Povedal, „Prijímam.“

A pokrstil som ho tam v Mene Ježiša Krista. Hneď nato odtiaľ vyšiel von a zapálil si cigaretu.

⁶⁴ Pred pár týždňami som bol u neho doma. Jeden večer som videl videnie o tom, ako bol jeden vždyzelený strom sťatý a obrátený naopak. Videl som, ako boli na ňom pribité dosky. Priamo vedľa toho bola jedna zaujímavá doska. A pod ňou, priamo pri konci, ten strom tam bol zlomený. A hlas povedal, „To si mal byť ty,“ alebo, „Ináč by si to bol ty.“ A starký Cox padol, rozmliaždil si tam chrbát. A tak nasledujúce ráno mu priniesli cigarety, keď bol v posteli, tá túžba ho už opustila. To je už niekoľko týždňov! Odvtedy už žiadnu neokúsil, ani žiadnu nechcel. A nedávno pred pár týždňami som ho videl, keď boli jeho ruky celé hnedé od cigariet, a teraz už neznesie, aby vôbec nejaká bola v jeho blízkosti. Dajte na prvé miesto to, čo patrí na prvé miesto! Nesnažte sa byť dobrí; aj tak ste už od začiatku zlí, nemôžete s tým nič urobiť. Je čiara oddelenia a všetky ľudské bytosti sú na tej strane.

⁶⁵ No, keď som sa narodil na tento svet, bolo to skrze svätý zväzok medzi mojím otcom a mojou matkou; v jej lone bolo vajíčko, v žľazách môjho otca bola krvná bunka. Môj život pozostáva z tej krvnej bunky (nie z vajíčka mojej matky), ale z krvnej bunky môjho otca. A keď sa tá krvná bunka dostala na to správne miesto, aby sa stretla s vajíčkom, Boh rozkázal prírode, aby mi dala telo. A potom, ako som bol zrodený do ľudskej rasy, bola mi daná príležitosť, aby som sa stal

inteligentnou osobou, akou sú ľudské bytosti, aby som mohol jazdiť na aute a robiť veci, ktoré ľudia robia. Kráčať, rozprávať, jazdiť, a tak ďalej. Bolo mi to dané, lebo som bol zrodený do ľudskej rodiny a bola mi daná moc inteligencie, aby som bol ľudskou bytosťou.

⁶⁶ A rovnako, keď som bol zrodený do tej Božej rodiny, prišiel som skrze krv, tá krv mi dala život. A potom ako som bol oživený v Kristovi, On ma pokrstil s Duchom Svätým a mocou, aby som bol synom Božím. No, rovnako, ako som mohol chodiť, rozprávať ako ľudská bytosť, jazdiť autom ako ľudská bytosť. A potom, keď som prijal Ducha Svätého, prijal som moc vyháňať diablov, hovoriť novými jazykmi, kázať Evanjelium, uzdravovať chorých. Som pokrstený! Nie narodený; ale pokrstený! „Oni boli v hornej sieni, zhromaždení spolu tam, modliac sa v Jeho Mene; boli pokrstení Duchom Svätým a bola im daná moc do služby.“ Amen.

⁶⁷ Veríte vo večný život a ste znovuzrodení svojou vierou. Ježiš povedal v sv. Jánovi 5:24, „Ten, kto počuje Moje slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný život,“ ešte nemá Ducha Svätého, len večný život. Je zrodený do rodiny Božej a potom je pokrstený do Ducha Svätého s mocou inteligencie viery, aby veril v Evanjelium, dal ho do chodu, aby správne fungovalo. Amen. Potom sa správa ako syn Boží. Potom môže vyháňať démonov. Ježiš povedal, „Tieto znamenia ich budú nasledovať!“ Vidíte? „V Mojom Mene budú vyháňať diablov, hovoriť novými jazykmi, budú dvíhať hadov a piť smrteľné veci.“ Vidíte, oni prijímajú moc skrze Ducha Svätého, že môžu činiť tieto veci.

⁶⁸ No, keď On odišiel, povedal, „Je pre Mňa nevyhnutné, aby som odišiel. Lebo ak neodídem, Duch Svätý nepríde.“ Potom, keď príde, bude karhať tento svet kvôli hriechu, bude učiť spravodlivosť a ukáže vám veci, ktoré majú prísť (to sú videnia). „Vezme veci, ktoré som vás naučil, a zjaví vám ich.“ Presne tie slová, ktoré On prišiel... Nikto nemôže porozumieť Slovo mimo krstu Duchom Svätým. A keď niekto hovorí, že má krst Duchom Svätým a pochybuje v to, že Slovo je pravda, niečo nie je v poriadku.

⁶⁹ Pavol bol kritikom Nového Zákona. Nový Zákon nebol napísaný. Pavol bol prenasledovateľom Kresťanstva, ešte ako Saul. A keď prijal Ducha Svätého, išiel na tri roky dolu do Ázie a študoval Písma, lebo bol vyučovaný pod Gamalielom, ktorý bol veľký učiteľ. A potom, keď sa vrátil, čo bolo asi o štrnásť rokov neskôr, išiel sa stretnúť s Petrom hore do Jeruzalema a zistil, že kázali do posledného slova to isté Evanjelium. Ten istý Boh, o ktorom Peter kázal v deň Letnic a povedal im, aby činili pokánie a boli pokrstení na Meno Ježiša Krista, ten istý Duch Svätý bol zjavený Pavlovi a povedal im v Skutkoch 19, potom,

ako ich Ján pokrstil, „Musíte byť znovu pokrstení, a to na Meno Ježiša Krista.“

⁷⁰ Vidíte, Duch Svätý zostáva priamo s tými Písmami. Viera v ne odomyká každé tajomstvo. Amen. Biblia hovorí v 1. Jána 5:7, „Sú traja, ktorí nesú svedectvo v nebi, Otec – to je Slovo (ktorým bol Kristus), a Duch Svätý: títo traja sú jedno. A sú traja, ktorí nesú svedectvo na zemi: voda, krv, duch. Títo traja nie sú jedno, ale zhodujú sa v jednom.“ Nemôžete mať Otca bez toho, aby ste mali Syna, rovnako, ako nemôžete mať Syna bez toho, aby ste mali Ducha Svätého; oni sú všetci jedno. Ale môžete byť ospravedlnení bez toho, aby ste boli posvätení, a môžete byť posvätení bez toho, aby ste mali Ducha Svätého. Posvätenie je skrze krv, skrze krv prichádza život. A Duch Svätý je moc Božia, moc daná cirkvi.

⁷¹ „Príjmete (čo?) moc (Skutky 1:8), potom na vás príde Duch Svätý. Prijmete moc! (Nie, „Budete znovuzrodení.“) Prijmete moc po tom, ako na vás zostúpi Duch Svätý. Potom ste mojimi svedkami v Jeruzaleme, Judei a Samárii a v najvzdialenejších častiach zeme,“ vidíte. Moc prijímate po tom, ako prijímate Ducha Svätého. Ale najprv musíte prijať Ducha Svätého a to je moc Božia, zmanifestovať a demonštrovať. Vy ste... Rovnako, ako si bol človek, naučil si sa hovoriť, chodiť a robiť veci, ktoré ľudia bežne robia; taktiež keď ste pokrstení Duchom Svätým, je vám daná moc konať ako synovia a dcéry Božie. Niet divu, že ľudia sa dnes správajú tak, ako sa správajú. Oni nikdy neboli naplnení Duchom Svätým. Ak by boli, správali by sa inak. Tvrdia, že ho majú, ale Ježiš povedal, „Podľa ich ovocia ich poznáte.“ Takže ako to môže byť, je to celé zamotané. Treba sa vrátiť k faktom!

⁷² No, ak kráčaš bezúhonne a tvrdíš, že si Kresťanom, pozývame ťa dnes ku stolu Pánovmu. Bezpochyby sa dnes Komúnia rozšírila do celého národa, u jedných to je tak, u druhých inak. Ale ja si myslím, že najlepší spôsob, ako to robiť, je presne nasledovať Písmo, tak, ako to robili v Písmach. Myslím, že to je dostačujúce.

Máš pri sebe Bibliu, brat Neville? Brat Neville teraz prečíta miesto Písma. [Brat Neville hovorí, „V 11. kapitole 1. Korintňanom, počnúc od 23. verša.“ - pozn.prekl.]

Lebo ja som prijal od Pána, čo som vám aj vydal, že Pán Ježiš v noci, v ktorej bol zradený, vzal chlieb,

a poďakujúc lámal a povedal: Vezmite, jedzte, toto je moje telo, ktoré sa za vás láme. To čiňte na moju pamiatku.

Tak tiež i kalich, keď bolo po večeri, hovoriac: Tento kalich je tá nová zmluva v mojej krvi; to číňte, koľkokrát by ste pili, na moju pamiatku.

Lebo koľkokrát by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ neprijde.

Takže ktokoľvek je tento chlieb alebo pije kalich Pánov nehodne, bude vinným tela a krvi Pánovej.

Ale nech skúša sám seba človek a nech tak je z toho chleba a pije z toho kalicha.

Lebo ten, kto nehodne je a pije, je a pije si súd nerozsudzujúc tela Pánovho.

Preto je medzi vami mnoho slabých a chorých, a mnohí spia.

Lebo keby sme sami seba rozsudzovali, neboli by sme súdení.

Ale súdení súc od Pána káznení sme, aby sme neboli odsúdení so svetom.

Nech Pán požehná čítanie Jeho Slova.

⁷³ Je to vždy taká svätá vec, tak posvätná vec, že myslím, že by sme mali skloniť svoje hlavy v tichej modlitbe. Vy sa modlite za mňa, ja sa pomodlím za vás. Pomodlime sa jeden za druhého, aby bol Boh nám nehodným stvoreniam milostivý, ako sa teraz zúčastnime tejto sviatosti na pamiatku smrti Pánovej.

[Brat Branham robí pauzu s tichou modlitbou. Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] Túto modlitbu vyznania pred Teba predkladáme, náš Otče, na Tvoj svätý oltár s našou obeťou, Pánom Ježišom. Prosíme o to v Jeho Mene. Amen.

⁷⁴ No, myslím, že starší sa tu o to postarajú, ak by mohli... starší z cirkvi, privedú sem ľudí pre Komúniu, rad za radom. Vždy majte na mysli tú pieseň, „Drahý zomierajúci Baránok, Tvoja svätá Krv nikdy nestratí svoju moc, až dokiaľ nebude celá vykúpená Kristova cirkev bez hriechu.“ Skloňme svoje hlavy.

Drahý a Svätý Otče, Jehova, veľký Všemohúci, zošli Svoje požehnanie na Svoj ľud, ako tu čakáme. Odpusť naše hriechy. A teraz tu pred Teba predkladáme túto sviatosť, toto víno, hrozno, ktoré dozrelo, a ruky slúžiacich, ktorí ho pomleli. A bolo z toho spravené víno

pre tú príležitosť, keď to predkladáme pred Teba, aby nám to mohlo predstavovať Krv nášho Pána Ježiša Krista. Modlím sa k Tebe, Otče, aby si posvätil to víno pre ten účel. Odpusť nám každý jeden hriech. A nech každá osoba, ktorá prijíma víno do svojho tela, nech dostane uzdravenie, silu a spasenie priamo od Teba. Udeľ to, Pane. Prosíme o to v Ježišovom Mene. Amen.

⁷⁵ Biblia hovorí, že keď zlámal chlieb a požehnal ho, povedal, „Vezmite a jedzte, lebo toto je Moje telo, ktoré sa za vás láme. Toto čiňte na Moju pamiatku.“ A keď berieme tieto malé kúsky chleba, kóšeru, ktorý je urobený bez kvasu. Urobili ho Kresťania. Urobili ho pre to, aby reprezentoval telo Kristovo. Rozumieme, že to boli učeníci Kristovho dňa alebo dňa tej cirkvi, ktorí vzali tie porcie a pripravili večeru, poslednú večeru Krista. A počas celej Biblie to boli vždy učeníci, ktorí týmito vecami slúžili ľuďom. A dnes, títo moderní učeníci, naši bratia tu v zbere, učeníci tejto záležitosti, slúžia ľuďom. Oni vezmú tieto kúsky a podajú ich ľuďom.

⁷⁶ A keď prijímate tento chlieb, pamätajte, že to reprezentuje Baránka. Pred dávnymi rokmi, keď sa v Izraeli piekol na ohni baránok, bol podávaný s horkými bylinkami a ľudia z toho mali silu; ich topánky sa nikdy nezodrali, ich oblečenie sa nikdy nezodralo, vydržalo to celú cestu, až dokiaľ nedosiahli tú zaslúbenú zem. Nech nás Boh udrží zdravých, šťastných a slúžiacich Jemu, až dokiaľ nedosiahneme tú zaslúbenú zem, ktorú nám On daroval.

⁷⁷ Modlime sa.

Drahý Nebeský Otče, ako som dnes hovoril o tom svätom, posvätenom tele Pánovom, v ktorom prebýva plnosť Božstva. Keď sa zamyslím nad tým, ako bolo to telo zrtené a zlomené, vytekala z neho Krv, Jeho chrbát a rebrá vytrčali von, rany po celom chrbte; keď sa zamyslím nad tým, že tento zvrastený, tlčený chlieb to reprezentuje, stáva sa to v našich srdciach tak čerstvým. Vkladáme svoje srdcia, Pane, dnes večer na Tvoj oltár. Odpusť nám, ó, Bože! A nech tento lámaný chlieb, ako vstupuje do našich úst, do úst Tvojich služobníkov, nech rozoznajú, že to bolo Tvoje drahé telo, ktoré bolo zrtené a ranené, a jeho sinavicami sme uzdravení. Udeľ to, Pane. Posväť tento kóšerový chlieb pre ten účel, pre ktorý je určený. Prosíme o to v Ježišovom Mene. Amen.

Táto Komúnia nie je uzatvorená. Každý veriaci Kresťan je pri stole Pánovom vítaný, aby mal s nami obecnosť.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v januári 2020.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk
tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí